ДГ „ВИТ”, с. ДИСЕВИЦА, ОБЩИНА ПЛЕВЕН
п.к.5886,ул.”Г.Томов”, № 10, сл.тел. 063573-288;
e-mail: cdg_vit@abv.bg

2026/2027г.

Модел за работа със семействата и децата в периода на адаптация от семейната среда към детската градина

/ част от Правилника за дейността на детската градина/

Детска градина „ВИТ“ , с. Дисевица– средище за щастливи деца, спокойни родители и доволни от работата си, усмихнати учители, които всички вървят ръка за ръка в негово име – Детето.

Девизът на екипа на Детска градина „ ВИТ“ е: „Щастливи деца!“ Към този девиз сме приобщили и семейната общност, с която си партнираме

и подкрепяме .

Думата „адаптация“ означава „приспособяване на организма или на сетивните органи към околната среда, към обкръжаващите условия. Приспособяване на някого към някаква среда, някакви условия“

Излизането от семейната среда и срещата с новата- заобикаляща, непознатата, социална среда е част от живото и развитието на детето. Тръгването на детска градина е изключително събитие за малкото дете, защото е свързано с попадане в нова среда- материална, социална, обществена и природна. Подобни събития са част от живото на всяко дете- първоначално постъпване в детската градина, а по- късно и в училище. За безболезнена адаптация към тези промени, изключително важна е предварителната подготовка на детето в семейството. Семейството е основополагащото, първоначалното в живота на детето и там се поставя фундамента на нервно-психическото, физическото, емоционалното здраве на детето, както началните умения и навици за самообслужване, за поведение, за общуване. Родителите в най- голяма степен може да допринесат за бързата и безболезнена адаптация на детето към детската градина, когато са убедени в способността на детето успешно да премине през този етап. Тази убеденост носи увереност и емоционално спокойствие както на тях, така и на детето. Доверието, което гласуват на детето, стимулирането му, позволява то да приеме детската градина, новите приятели, новите играчки и цялата среда като своя, в която може да се чувства свободно и сигурно.

Детската градина от своя страна, като институция, по предназначение, изпълнява националните образователни политики. Цялата дейност и всички практики в детската градина са законово регламентирани, научно обосновани, професионално практикувани и институционално контролирани.

Детската градина е инициативен фактор във взаимодействието с родителите. Законът за предучилищното и училищното образование определя ролята на родителите. Те са участници в образователния процес. Сътрудничеството и взаимодействието между родители и детска градина се осъществява чрез Механизъм на взаимодействие , разработен от педагогическите специалисти в детската градина, и включва най-разнообразни средства. Някой от тези средства са индивидуални като - консултации, родителски срещи, обучения, както и разговори всеки път, когато конкретната ситуация или поведение на детето го прави необходимо. Родителите са длъжни да подпомагат и да участват в процеса на изграждане на навици и умения на детето, да се осведомяват

Думата „адаптация“ означава „приспособяване на организма или на сетивните органи към околната среда, към обкръжаващите условия. Приспособяване на някого към някаква среда, някакви условия“

Излизането от семейната среда и срещата с новата- заобикаляща, непознатата, социална среда е част от живото и развитието на детето. Тръгването на детска градина е изключително събитие за малкото дете, защото е свързано с попадане в нова среда- материална, социална, обществена и природна. Подобни събития са част от живото на всяко дете- първоначално постъпване в детската градина, а по- късно и в училище. За безболезнена адаптация към тези промени, изключително важна е предварителната подготовка на детето в семейството. Семейството е основополагащото, първоначалното в живота на детето и там се поставя фундамента на нервно-психическото, физическото, емоционалното здраве на детето, както началните умения и навици за самообслужване, за поведение, за общуване. Родителите в най- голяма степен може да допринесат за бързата и безболезнена адаптация на детето към детската градина, когато са убедени в способността на детето успешно да премине през този етап. Тази убеденост носи увереност и емоционално спокойствие както на тях, така и на детето. Доверието, което гласуват на детето, стимулирането му, позволява то да приеме детската градина, новите приятели, новите играчки и цялата среда като своя, в която може да се чувства свободно и сигурно.

Детската градина от своя страна, като институция, по предназначение, изпълнява националните образователни политики. Цялата дейност и всички практики в детската градина са законово регламентирани, научно обосновани, професионално практикувани и институционално контролирани.

Детската градина е инициативен фактор във взаимодействието с родителите. Законът за предучилищното и училищното образование определя ролята на родителите. Те са участници в образователния процес. Сътрудничеството и взаимодействието между родители и детска градина се осъществява чрез Механизъм на взаимодействие , разработен от педагогическите специалисти в детската градина, и включва най-разнообразни средства. Някой от тези средства са индивидуални като - консултации, родителски срещи, обучения, както и разговори всеки път, когато конкретната ситуация или поведение на детето го прави необходимо. Родителите са длъжни да подпомагат и да участват в процеса на изграждане на навици и умения на детето, да се осведомяват

за приобщаването / адаптацията на детето към детската градина и постигнатите резултати.

Ролята и задължението на детската градина е не само да отглежда, възпитава, обучава и социализира децата в необходимата образователна среда, но и да дава модели, които и родителите да усвояват и прилагат с оглед бързо постигане на целите на предучилищното образование и подготовката на детето за училище и за обществен живот.

Постъпване на детето в детска градина – раздялата с майката и членове на семейна общност , участвали досега в отглеждането му се преживява болезнено почти от всички деца. Те страдат от това, че се намират в нова обстановка, сред непознати хора. Досегашният ни опит показва, че има деца, които се приспособяват веднага,, а други продължително време – от 2 до 4 месеца след постъпване в детско заведение. Приспособяването на децата към условията на детската градина е най- актуалния проблем при тяхното отглеждане и възпитание. Това е естествен процес, присъщ на всеки жив организъм, чрез който става уравновесяване с околната среда. Приспособяването на детето е и социален процес и в него играе роля придобитото, т.е. личния му опит и подготовката в семейството.

*Организирахме занималнята така, че нейната атмосфера подсилва възможностите на всяко дете да трансформира и обогатява своя опит във всеки конкретен от педагогическото взаимодействие момент в учене чрез игра, споделяне и реализация.

*Когато представителите на семейната общност се включат в определени дейности, в началото на деня, в средата в която пребивават децата им, те научават повече за своите деца, виждат как те се отнасят към материалите около тях и другите деца.

*Тази помощ е от голяма полза за педагогическите екипи в занималнята, тъй като им дава възможност да обръщат по-голямо внимание на всяко дете и осъществяват ежедневен ползотворен контакт с родителите на всяко от децата в групата.

Създадохме механизъм, в които и двете страни – детска градина и членове на семейната общност не оставихме децата сами да преживеят негативните реакции при постъпване в детска градина. Създадохме подходяща приемна, подкрепяща, интерактивна, безопасна и мултикултурна среда, която да намали влиянието на стресогенните фактори.

Първите мерки са свързани с подобряване на т. нар. възпитателно- образователно пространство в занималнята с цел изграждане на учеща среда, която да бъде подкрепяща, приемна, безопасна, мултикултурна и интерактивна. Тя се изгради и продължава да се допълва.

На първата за учебна година родителите на новоприетите деца се запознават с пространството в занималнята и какви са възможностите на това пространство. Тази среща дава възможност родителите да се запознаят с цялата образователна среда в

групата, с дневната организация, която включва : утринна гимнастика, хранене, утринна приказка споделена с член от семейната общност и педагогически ситуации, празници, тържества и др. допълнителни форми на обучение. Този нов тип сътрудничество между педагогически специалисти и представители на семейната общност е основата на общите ни цели и задачи- детето и образователната дейност за цялостното му развитие.

Когато представителите на семейната общност се включат в определени дейности, в началото на деня те научават повече за своите деца, виждат как те се отнасят към другите деца и към материалите. Помощта , която ни оказват родители и членове на семейната общност е незаменима, тъй като ни дава възможност да обръщаме повече внимание на всяко дете. Дава ни се възможност по- лесно да се организират различни дейности. В началото някои от представителите на семейната общност може да изпитват притеснение, да са несигурни или да се страхуват да не допуснат грешка но постепенно стават едни активни участници в обучението на децата, опознават ги по- добре.

Наше задължение е да насърчаваме представителите на семейната общност. Поставянето на график и според техните възможности да се записват в него е възможност да се регулират посещенията от страна на родителите. Предварителен разговор и даване на насоки за продължителността на присъствието и какво ще правят е полезен за тях. Необходими са предварителни указания, които предполагат:

- да се участва в дейността на групата заедно с децата;
- да се подпомагат децата, когато се обличат или съблича;
- да се подпомага учителя в извършване на определени дейности;
- да се говори на малки имена с децата, като първо представим себе си;
- да се споделят идеите и предложенията си с учителя, за да могат да ги прилагат в занималнята;
- да се запознаят с правилата за работа, преди да се започнат дейностите.
- да се даде достатъчно време на децата да свършат нещо сами, преди да им предложите помощта си за разрешаване на проблема.

Както децата обичат да бъдат оценявани положително, така и възрастните се нуждаят от такова отношение. Те отделят от времето си, за да допринесат за осъществяването на конкретна дейност и заслужават да им се благодари. Някои от идеите за начините, по които да им се изкаже благодарност и да се почувстват удовлетворени, включват:

- Благодарност на всеки за помощта му.
- Осигуряване на място за участие.
- Създаване на информационно табло за участниците.

Четенето на приказки в детската градина е важно дидактическо средство за адаптация на детската личност, както в когнитивен и социален, така и в емоционален аспект. Четенето на приказки превръща ежедневните взаимодействия на децата във възможност да научават и разбират многоплановостта на човешките взаимоотношения, във възможност за преодоляване на първичните страхове и несигурност, като в конкретния случай тя трябва да е в рамките на не повече от 5 до 7 минути. Осигуряването на всекидневен досег с приключенията на приказните герои в образователната среда на детската градина стимулира механизмите на психическа себеидентификация на детето, защото приказката ангажира емоционално детето и стимулира неговите когнитивни процеси – мислене и въображение. Така то опознава социалните аспекти на човешката култура в тяхната многоизмерност.

От съществено значение за по- лесна адаптация е и редовното ходене на детска градина. Нека детето свикне с мисълта че от понеделник д о петък всеки има задължения – то да е на детска градина,, а мама и татко на работа. А събота и неделя са дните за семейни забавления.

В детската градина е позволено детето да вземе със себе си любима играчка или книжка. Това му носи спокойствие, усещане за нещо лично и познато.

Уважаеми родители

Учете детето да споделя играчките си с другите деца. Поощрявайте го при всеки повод с „Браво“, „Благодаря“, „Ти можеш“, „Хайде пак“

Децата са наше огледално отражение, те подражават, затова родители внимавайте в собственото си поведение.

Когато децата още в първия ден от посещението си в детската градина усетят доброжелателните отношения между родители и персонал в детската градина, със сигурност се справят по- бързо с новата среда.

Не злепоставяйте детето пред други деца и възрастни със забележки и грубости.

Изключително важно е да повярвате,, че детската градина е най- доброто място за детето ви, така и то ще повярва и ще мисли така. Ще сме свършили работата си като педагози и родители, ако след време чуем детето да казва:

„ПО БЪРЗО МАМО, ТАТКО, ЧЕ ЩЕ ЗАПОЧНАТ БЕЗ МЕН! ИСКАМ В ДЕТСКАТА ГРАДИНА! НЕ ИСКАМ ДА СИ ТРЪГВАМ ОТ ДЕТСКАТА ГРАДИНА!“

Моделът за адаптирането на детето при първоначалното му постъпване в ДГ „Вит“ с. Дисевица е предназначен за родителите и педагогическите специалисти, които работят с децата от разновъзрастова група.

Целта е при активно взаимодействие между детската градина и родителите да се постигне бърза и безболезнена адаптация на новоприетите деца чрез уеднаквяване на подходите и обогатяване на знанията на възрастните за особеностите на детето в ранна възраст.

В резултат моделът да допринесе за постигане на целта, да направи по- уверени, спокойни не само децата от детската градина а и родители и персонал. В този специален момент, повече от всякога, детето се нуждае от нашето себе отдаване и посвещаване в името на неговото щастие.

Да не забравяме, че темповете на адаптацията са различни за всяко дете. Нужно е да бъдем последователни, да вложим търпение и разбиране към детето.

ОСНОВНИЯТ НИ ПРИНЦИП Е:

„ДА НАПРАВИМ ОТ ДЕТСТВОТО ПЪТЕКА, КОЯТО ВСЕКИ ДЕН ДА ВОДИ ДЕЦАТА ДО ПРЕКРАСНОТО УТРО! “